

Un dia de finals de juliol, inexplicablement, va començar a ploure. Un nen estava mirant les notícies, un senyor deia que encara que ploqués a diferents llocs del país, seguia faltat molta aigua. Havia estat un any amb poques precipitacions i encara quedava molts dies calorosos d'estiu. El nen va apagar la televisió i va sortir fora. Ja no plovia. tot tornava a estar sec, només havia fet un ruixadet de no-res. Se sentia molt trist, però, què podia fer ell? Es va asseure arran de la finestra pensatiu mirant el paisatge que cada cop era menys verd.

Lliscant pel vidre va veure una gota. Va córrer cap a fora i la va agafar. Aquella seria la seva gota. No la podia deixar escapar, no es podia perdre. La va posar dins d'una galleda i es va sentir que una veueta li deia:

- Gràcies!
- Parles? -li va dir estranyat
- Parlo, canto, crido, ric... el que faci falta. - va respondre la gota. Estic molt contenta que m'hagis salvat. He caigut d'un núvol gris fosc aquest matí amb les meves amigues. Elles, però, de seguida s'han evaporati han seguit el cicle de l'aigua.- va proseguir
- Ja t'he vist perduda i sola a la finestra.

De sobte, la gota dins la galleda va començar a plorar molt fins a omplir-la.

- Què fas? Per què plores?
- Quan no hi ha aigua, ens posem molt tristes i plorem, així fabriquem més i més gotes. Corre, ves a buscar una altra galleda!
- Carai, doncs quina vida, la vostra, sempre estar tan tristes i sempre haver d'arreglar-ho tot plorant
- Depèn de vosaltres, els humans, ens obligueu a fer-ho perquè malgasteu aigua i després no n'hi ha.

El nen es va quedat sense saber què dir quan va començar a sentir que totes les gotes començaven a cantar.

- .- No entenc res de res. Com és que canteu. Per cert, canteu molt malament!
- Hahahahahahah- van riure les gotes- Ho fem expressament, si cantem fatal, ens assegurem que aviat comenci a ploure. Ja veuràs, ja. Hahahahahah

Efectivament, va ploure una setmana seguida. Quan finalment va parar, a les notícies anunciaven que s'havien omplert molts pantans i els rius ja no estaven secs!

Les gotes van haver d'acomidar-se, no sense dir-li:

- Recorda, les petites coses, com nosaltres ajudem molt al món. No malgasteu l'aigua. L'aigua de la pluja no es pot controlar, però la de l'aixeta, sí.